

ווען מען איז נאך, ווי אין דער מלחמה נאך ברויט,
נאך "מעניקעס יום-טוב-בלעטער" אין ריי געשטאנען,
האט מען נאך געקויפט אַ שאַגט אַריה, אַ של"ה,
און ספרי רומל -- ווי מצה-וואסער געגאנגען.

היינט, די אין קעגניבערדיקן שוי-פֿענצטער,
די מאַניקין, האַלב נאַקעט, אין באַד-קאָסטיום און הייבל,
מען ברויך איר נאָר די באַבע דאָבטשעס ברילן אַנטון,
וועט זי גאַנצע נעכט לייענען די "האַלי בייבל".

מען קומט נאך אַ בר-מצווה טליתל קויפֿן,
אַ ברייטן ישראל-טלית פֿאַרן טויטן טאָטן,
און דאָס אויך נאָר אַזוי לאַנג, ווי מען קויפט נאך,
אַ חנוכה-קריסמעס פרעזענט -- ייִדישע פּלאַטן!

ווי אַ מאָל "שיר-המעלותער" פֿאַר אַ יולדת,
איז דאָס שוי-פֿענצטער מיט קדיש-יתומס באַהאַנגען,
מיט קידוש-לבֿנה לעטערס אין לאַטייניש - -
אַבער אויך נישט מער איצט – אַ מאָל איז עס געגאַנגען!

פ.ס. –

אפֿשר אין "מאָדערן היברו ספּעלינג" דערלאַנגען,
וועט ווידער נאך "דער סחורה" זיין גרעסער פֿאַרלאַנגען!

פֿון "ווייטשעפל" אין יובל-אַלמאַנאַך לשון און לעבן 1956_

לאַנדאָן 1956, ז. 213-214.